

Тарас Гринаш

Необхідною умовою доброго служіння майбутнього священика є закладання духовного фундаменту кожного семінариста. Тому велику роль у семінарійному житті відіграє молитва. Вона має колосальне значення для богословів. Варто згадати слова святого Євагрія Понтійського, який твердив, що богословом є той, хто молиться. У цій статті хочемо поділитися кількома думками про місце, де звершується молитва, – семінарійний храм.

Богослужіннями добового кола є Вечірня, Повечір'я, Північна, Утреня, Часи, а квінтесенцією літургійного життя є Божественна Літургія. Якщо уважніше придивитися до семінарійного життя, то відразу видно, що значну частину нашого дня ми перебуваємо у храмі. Варто зазначити, що він є немовби другою кімнатою семінариста, де він має можливість ретельно обдумати своє життя, проаналізувати свій внутрішній стан та покаятись. Саме заглиблення у себе і аналіз власного духовного життя допомагає уникати і долати труднощі та перешкоди. Перебуваючи на молитві і духовному чужанні, особа не лише має змогу зауважити позитиви свого життя, але й, пізнавши свої негативи, виправитись. Звичайно, для цього необхідно чимало потрудитися, але в підсумку це зможе принести хороший результат. Духовний зріст є основною метою духовного життя кожного християнина, а не лише семінаристів.

Семінарійний храм знаходиться між двома корпусами семінарійної будівлі – адміністративно-навчальним та житловим. Таким чином храм є об'єднуючим чинником двох елементів нашого життя у семінарії – проживання/діяльності та навчання. Це вказує на центральність молитви у підготовці семінариста до прийняття Святої Тайни Священства.

У Престол семінарійного храму вмонтовані мощі священномученика Петра Вергуна. Іконостас містить ряд ікон, які написані випускником і викладачем нашої семінарії отцем Михайлом Олійником. Вітражі у святилищі ніби доповнюють одноярусний іконостас, представляючи 12 празників літургійного року та чотирьох великих пророків – Іллю, Ісаю, Єзикеїла та Єремїю. У каплиці є й ікони дрогобицьких священномучеників Северина, Якима та Віталія, священномученика Теодора Ромжі, ікона трьох святих Йоана Золотоустого, Василя Великого та Григорія Богослова, св. Йосафата Кунцевича та ікона «Введення в храм Пресвятої Богородиці». На жаль, семінарійний храм ще не завершений, бо має бути розписаним. З благословення преосвященного владыки

Ярослава, єпископа Самбірського-Дрогобицького, станом на травень 2016 р.Б. завершилися роботи з опрацювання концепції розпису; триває виготовлення проекту... Тому сподіваємось, що вже найближчим часом почнеться поетапний розпис семінарійного храму.

Тарас ГРИНАШ Семінарійний храм//СЛОВО № 2 (66) 2016, с.14